

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXVII. Erectio Provinciæ Hispan. Clericorum Infirmorum, cum
redintegratione Prov. Bononien.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](#)

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum utriusque Capellæ, & Ordinis Capuccinorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; Priviliegii quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robo re permansuri, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Martii MDCXCIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXVII.

Confirmatur erection Provinciae Hispan. Clericorum Regularium ministrantium Infirmis, cum redintegratione Provinciae Bonien., ac nonnullis Ordinationibus.

Ob Inn. XI. Conf. ed. 1684. Aug. 31. P. 8. Laici eligi nequeant in Consultores. Neque gaudere voice activa, & passiva, prout in his Pontificis Conf. ed. 1697. Aug. 20. P. 7.

Dat. 13. Maii
1693. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo militantis Ecclesiæ solio paternam Christifideliū divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino proferre jugiter satagentium curam gerentes, illis, quæ fæcili illorum regimini, religiosæque tranquillitati conducere, arbitramur, peculiarem Pastorali munera nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus mature considerationis trutina perpenitus salubriter in Domino expedire conspicimus.

Referuntur
antiquæ di-
visions Pro-
vinciarum,
& modi eli-
genti Præ-
fectum Ge-
neralem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præfector Generalis, & allii Superioris Congregationis Clericorum Regularium ministrantium Infirmis, quod dicta Congregatio diversis temporibus pro ipsorum temporum, & rerum varietate, alii, atque alii modis, & formis, semper tamen ex Sedis Apostolice induito gubernata fuit, in ejus etenim primordiis, videlicet anno 1591. tempore fel. record. Gregorii XIV. prædecessoris nostri Præfector Generalis ejusdem Congregationis eligi conlueverat ex toto corpore ipsius Congregationis, quæ postea in quinque Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Mediolanensem, Siculam, & Bonensem divisa fuit absque ulla Alternativa, atque ita usque ad annum 1628. observatum fuit, quo tempore rec. mem. Urbanus PP. VIII. etiam Prædecessor noster, decrevit, ut dictus Præfector Generalis per turnum, una quidem vice ex Romana, altera vero ex Neapolitana, & sic successive ex aliis dictæ Congregationis Provinciis eligeretur, ex singulis enim aliis quatuor Provinciis, ex quibus Præfector Generalis electus non

esset, singuli Consultores Generales, ex ea vero, ex qua idem Præfector Generalis pro tempore fuisset, Arbitr Generalis respective affi- mebantur, sicque servari contigit quoque particularis Congregatio a similis mem. Innocentio PP. X. pariter Prædecessore nostro deputata in duas Provincias, nempe Neapolitanam, quæ etiam Siculam comprehendenderet, ac Romanam, quæ reliquias Provincias prædictas continebat, rededit; verum cum præmissorum occasione varia perturbationes suborta fuissent, p[ro]m[iss]um Alexander PP. VII. similiter prædecessor noster memoratam Congregationem in quatuor Provincias Romanam videlicet, quæ universum Statum Ecclesiasticum, ac Etruriam comprehenderet, necnon Neapolitanam, & Siculam, ac Mediolanensem, quarum postrema reliquias ejusdem Congregationis, & etiam nonnullas in Hispania fundatas Domos contineret, divisi, & reduxit. Ac insuper voluit, ut Præfector Generalis alternativam una quidem vice ex Romana, & Mediolanensi indistincte, altera vero vice ex Neapolitana, & Sicula Provinciis prædictis, pariter indistincte eligeretur, ceterum unaquaque Provincia suum habeat Consultorem Generalem; ex illarum vero duarum Provinciarum, ex quibus Præfector Generalis electus esset, altera, cui scilicet præfectum Generalem ex ea eligi nequaquam obigisset, Arbitr Generalis assumetur. Porro ut ejusmodi turnus servaretur, Provincia Bononien. supradicta dissoluta, atque inter Romanam, & Mediolanensem respective Provincias divisa fuit.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat integra nunc ejusdem Congregationis Provincia in Hispaniis erecta seu fundata, nondum tamen a Sede prædicta confirmata reperitur, ac proinde quo dictus turnus in posterum continuari posse, omnisque dissidorum, quæ in ipsius Congregationis Capitulo Generali, quod de præsenti celebratur, evenire possent, occasio tollatur, Ipsi Exponentes dictam Provinciam Bononiensem in pristinum statum restituunt, ipsamque novam Provinciam Hispaniarum ad hoc, ut Præfector Generalis una quidem vice ex Romana, Mediolanensi, & Bononiensi indistincte, quemadmodum de præsenti servatur, altera vero vice ex Neapolitana, Sicula, & Hispaniarum respective Provinciis, prout in Capitulo Generali prædicto servandum erit, eligatur Apostolicae confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon ut singulis Provinciis hujusmodi satisfiat ipsi Capitulo Generali, ut postquam dictus Præfector Generalis sic electus fuerit, eligere possit Priorem Generalem, qui simul etiam sit Consultor Generalis, & aliis Consultoribus Generalibus præcedat, ipsoque Præfecto Generali, mortis, aut cessionis, aut visitationis, aut alia ex causa deficiente Vicarius Generalis, ita tamen, ut unum tantum inconsultis Generalibus suffragium ferre queat usque ad redditum dicti Præfectori Generalis, si is visitationis causa absfuerit, si vero mortis, cessionis, vel alia ex causa esse desierit usque ad electionem novi Præfectori Generalis remaneat; necnon præterea singulos elegere valeat Consultores Generales ex singulis aliarum duarum Provinciarum ex tribus, quibus obtigit Procurator Generalis, aliquique Consultorem Generalem ex duarum Provinciarum ex tribus quibus obtigit Præfector Generalis altera, ex altera vero Secretarium Consulta Generalis, qui simul officium Arbitri Generalis exerceat facultatem concedi. Et quia præteritis temporibus multi Præfectori Generales cum aliis Provinciarum damno, & totius Congregationis offensa ipsam Congregationem Superioribus sibi Patria, seu Natione conjunctis replerunt, ne de cetero quisquam Congregationis hujusmodi Professor Provincialis, Præfector, aut Su-

Cause hujus
Constitutio-
nis.

perior

ANNO
1693.

INNOCENTIUS DUODECIMUS. 199 ANNO

1693.

1693.

Clausulæ.

Præces Ca-
pituli Gen.

perior Localis extra suam Provinciam eligi, seu deputari, neque in Capitulis Provincialibus, & Generalibus ejusdem Congregationis voce passiva, nisi in sua Provincia gaudere possit a nobis interdicti, & prohiberi summopere desiderent. Nobis propterea Exponentes præfati, afferentes votum Capituli Generalis supradicti a Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium a Nobis specialiter deputata coquissimum super præmissa omnibus, & singulis id unum fuisse, humiliiter supplicari fecerunt, ut in iisdem præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur Congregationis Clericorum hujusmodi statui, & felici directioni quantum nobis ex alto conceditur prospicere, ipsosque exponentes specialis favore gratis prosequi voluntates, & eorum singulares personas a quibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innovata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui prædictum votum audiverint, consilio, erectionem, seu fundationem supradicta Provinciæ Hispaniarum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui defuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Præterea Provinciam Bononiensem præinsertam in integrum, & pristinum, ac eum in quo antequam dissolveretur quomodolibet erat statum eadem auctoritate harum serie restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, itaut eidem Provinciæ Bononieni assignandi sint Conventus, quibus illa ante dissolutionem constabat, et si qui alias Conventus abinde circa fundatus fuerit in finitimiis illis locis circa quem dubium oratur cuinam Provinciæ assignari debeat, assignatio hujusmodi arbitrio Capituli Generalis Congregationis hujusmodi facienda sit. Primo, ut Praefectus Generalis memoratæ Congregationis de cetero per turnum una quidem vice ex Romana, Mediolanensi, & Bononiensi indistincte, alia vero vice ex Neapolitana, Sicula, & Hispaniarum Provinciis supradictis eligi debeat, quemadmodum antehac una vice ex Romana, & Mediolanen, alia vero vice ex Neapolitana, & Sicula respectivæ Provinciis hujusmodi eligi consueverat, auctoritate, & tenore prædictis statuimus, & ordinamus. Similiter Procurator Generalis ejusdem Congregationis, qui insimul etiam Consultor Generalis esse, aliisque Consultoribus Generalibus præcedere, necnon Praefecto Generali præfato quomodolibet deficiente Vicarius Generalis ipsius Congregationis remanere debeat, ex altera illarum trium Provinciarum, quibus turnus electionis dicitur Praefecti Generalis minime obvenerit, in Capitulo Generali prædicto eligatur. Cæterum ex aliis duabus Provinciis, quibus turnus electionis Procuratoris Generalis hujusmodi obtigerit pro qualibet illarum unus Consultor Generalis, ex reliquarum autem duarum Provinciarum, quibus turnus electionis dicitur Praefecti Generalis obvenerit, altera quidem aliis Consultor Generalis, reliqua vero Secretarius Consultæ Generalis, qui insimul officium Arbitri Generalis ejusdem Congregationis exercere debeat respectivo assumantur. Demum quod nullus de cetero dicta Congregationis professor Provincialis, Praefectus, seu Superior localis extra suam Provinciam eligi, seu deputari, neque in Capitulis Provincialibus, seu Generalibus ejusdem Congregationis vocem passivam nisi in sua

Provincia habere possit, dicta auctoritate earundem tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suoque plenarios, & integras effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandomcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcuse observari, & adimpleri: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuiilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon earundem Congregationis, & Provinciarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robora statutis, & constitutinibus, etiam immemorabiliis; Privilegiis quoque, Indulcis, & Literis Apostolicis, eisdem Congregationi, & Provinciis, earumque Superioribus, & personis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac plures approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individualia, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivo habentes illis alias in suo labore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariae quibuscumque.

§. 6. Volamus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constitute munitis, eadem profusa fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habetur, qua haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc, die XIII. Maii MDCXCIII., Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Congregationis particula-
ris super reformatione Indultorum Canonicis,
& Beneficiatis Urbis concessorum.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

S Antissimus Dominus noster Innocentius Pa-
pa XII., ad cujus notitiam pervenit, servi-
tium Basilicarum, & Collegiarum Urbis val-
de diminui propter Indulta solita nonnul-

XXVIII.
Dat. 8. Maii
1693. An. 2.

Causa in-
stitutionis
& Decreti d.
Congrega-
tionis.